

Ο Μητρ. Ίμβρου στον Άγιο Νικόλαο του Κάστρου

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Μητροπόλεις Οικουμενικού Θρόνου

Ο Σεβ. Μητροπολίτης Ίμβρου και Τενέδου κ. Κύριλλος, χοροστάτησε απόψε, Τρίτη 19 Μαΐου 2020, στην Ακολουθία του Εσπερινού στον Ι. Ναό Αγίου Νικολάου στο Κάστρο της Ίμβρου, επί τη εορτή της ανακομιδής του ιερού λειψάνου του Αγίου.

Το Κάστρο απέχει 4 χιλιόμετρα από την πρωτεύουσα Παναγία και 3 χιλιόμετρα από το γειτονικό χωριό Γλυκύ. Το όνομά του το πήρε από το βυζαντινό κάστρο που δέσποζε στην κορυφή του λοφίσκου όπου εκτείνεται ο οικισμός, ο οποίος υπήρξε από τους παλαιότερους του νησιού και έως τον προηγούμενο αιώνα η πρωτεύουσά του.

Η αλιεία και η σπογγαλιεία ήταν ιδιαίτερα ανεπτυγμένες στη γραφική αυτή παραθαλάσσια γωνιά της Ίμβρου, όπου ορθωνόταν περήφανη, υποβασταζόμενη από τις αρχαϊκές κολώνες της, η μητρόπολη της Αγίας Μαρίνας, με πιστό σύντροφο το εκκλησάκι του Αγίου Νικολάου στην είσοδο του λιμανιού. Διέθετε,

επίσης, δύο ανεμόμυλους, εργαστήρια επεξεργασίας σφουγγαριών, αποθήκες και εμπορικά καταστήματα.

Τον Ιούλιο του 1974, κατά τη διάρκεια της Τουρκικής εισβολής στην Κύπρο, οι Έλληνες κάτοικοι του χωριού Κάστρο εκδιώχθηκαν από τα σπίτια τους με τη βία και μεταφέρθηκαν με στρατιωτικά οχήματα στην πρωτεύουσα Παναγία. Από εκεί ακολούθησαν ο καθένας τη δική του μοίρα...Όλες οι εκκλησίες, τα ξωκλήσια και το νεκροταφείο του χωριού βεβηλώθηκαν και καταστράφηκαν ολοσχερώς, τα ιερά σκεύη και άμφια πετάχτηκαν στη θάλασσα και τα οστά των νεκρών ξεθάφτηκαν και έγιναν «παιχνίδια» στα χέρια του αγριεμένου όχλου. Το χωριό παρέμεινε εκκενωμένο μέχρι τις αρχές της δεκαετίας του 1980, οπότε άρχισε η εγκατάσταση Κούρδων και Τούρκων εποίκων στα εγκαταλελειμένα ελληνικά σπίτια.

Σήμερα ο ρόλος του Κάστρου ως οικισμού είναι υποβαθμισμένος, καθώς έχει υποστεί σοβαρότατες αισθητικές και περιβαλλοντικές αλλοιώσεις, αν και προβάλλεται ως «ελκυστικός» τουριστικός προορισμός.